

Jättekast.

I Nydala fanns det en gång en jätte, s. han skulle slå ner klocktornet till Brästad kyrka. En sten slängde han, s. den tog på Lundbrohns gårde - den kallas de länge sten! Sen slängde han en till, men den gick över s. hennade vid Dunnaberg, s. de bågge stenarna vändes sig, när de hör kyrkklockorna i Brästad.

Jättekast.

3051

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Åskau s. Trollen.

Förr i tiden fanns det nog troll, det tror jag, men nu finns det inga; åskau har slagit ihjäl dem. Se den slog dem, s. t. o. m. att den gick in bergen s. slog, så då blev stora sprickor.

Åskau s.
trollen.

Skriv endast på denna sida!

2.

Söderås
Västra
Vrigstads
Fär 1731

3051 Uppr. av Flakke Johansson
Per. av Fleming Sandström
född 1853

Bortleytning.

Eu var det, som hade fått en liten, o. det ha-
de inte gått så långt, att han blev dopt. Sa'
hade hon sungen med sig ut en gång på vea-
leacken o. då' väl honom ifrån sig kara ett li-
tet grand, men där var en trollkäring framme
o. klyfta hörde den. Det dog av, men det var kala
huvet, som växte på trollungen; Kroppen var
likas liten nästan. Sa' tyckte väl fruntimret,
att hon inte ville dra på trollungen, så hon
beredde sig till all elda upp honom. Men när
hon var tillred, kom den andra med hemmes
kam, o. det var en stor väcker dräng av honom,
o. sitt det tog hon med sig.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Bortleytning

Den bergtagne i Hästaberget.

På Lundholmens ägor sär det ett berg ute i sjön, de kallas Hästaberget. Det var en gång en som skulle rida till sitt bröllop på Lundholmen - det var på vintern. Men när han kom precis intill Hästaberget, brast isen, o. trolldena tog in honom i berget. Och hästen kunde en se på berget för bara några år sen.

Den bergtagne i
Hästaberget.

Bruaberg

På Käpstad ägor ligger det ett berg, de kallar Bruaberg, s. där säger de, att en brud ska' ha blivit tagen in i berget. Det måt tussleri har där varit. En gång var där en ifrån Käpstad, som var efter sina får, s. han skulle höra dem försörja där, men det stod intet till att ja' dem fram. Så rätt var det var, satte det till att skralla där inne i berget, så det kommade i skogen, s. de sprang föreus i väg, som om de hade haft vingar under fästerna.

Bruaberg

Käringen i Käringasjön.

På Lundby ägor ligger där en liten ejö, de
kallar Käringasjön, därfor att det finns en kä-
ring i honom. Till henne krukte de affra ett
mynt förr, / de kastade i det / innan de begynte
meta i sjön. Gjorde de inte det, förlorade hon
fiskredskapen föderu. Och en som hafte hunders
fick en gång upp ett helt kalvahuvud ur sjön,
o. han blev så förskrämnd, så han sprang därifrån. Och många var det som hon tog reven för.

Käringen i
Käringasjön.

Näcken som dragare.

I sjön bodde näcken. En bonde var det som hade så däliga ök, att han inte visste, hur han skulle få plöjt. Men det nu var tju, så gick han grämmen på näcken, s. sic hade han honom o. plöjde med en hel natt, s. de turades om han o. ett par andra körder, s. svelta blev de ända; för näcken drog så gnistorna rök efter det. Se han var i gestalt av en häst. På morgon var där plöjt, s. då tog bonden grämmen av honom, o. då sprang han i sjön på en gång, se då hade de ingen makt med honom mer.

Näcken
som dragare.

Tantarna i Horveryd.

I Horveryd i Vrigstads socken bodde en gång en bonde, s. han var så grymt riker den där. Ett
år fick han så rasandes med såd, men när de
andra begynte mejla, rörde han inte sill, s. de
mnejade s. stögi, men hans det fick stå. Och det
gick så långt, att hornet var till reds att jaua
ur, s. de gick till honom s. sa' till honom, om
han inte lärkte ta' av sin såd. "Vanta I", tyck
te bonden, "det ska' va' under tak lika fort som
erat." Och en morgon var där ute en fläck o-
mnejad, s. alt var satt i stukol. Bonden trodde
ju inte sina ögon, men en bonde där i byn,
som hade vakt ute på natten, han hörde ut-
ifråu åkern:

/forts./

Tantarna i
Horveryd.

(forts.)

3051

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

'Ja' skil för hand
du gör band
-o. liss-Vrike binder.'

Det var Tomtar han hade.

Om tomter i Kvinnor.

Tomter i
Kvinnor.

Men mölnare var det han hade en Tomte,
som drog åt sig, o. rike var han, o. rikare blev
han, men han än var sig åt. Men aldrig hade han
sett honom. Så en kväll gick han ner med mat
till honom, som han brukte var kväll- en svin-
gas plågade han ge honom. Då fick han se en
litet en, som kom o. bar på ett enda strå, o.
han tjästade o. störte. Köttern tyckte då det in-
te var något all störa för, så han begynt att
göra sig lustig åt Tomten. Men det skulle han

Skriv endast på denna sida!

(forts.)

9.

/forts./

aldrig ha gjort. Tontew han blev äger, o. från den där drog han ifrån möhra, s. sen drogde det inte längre, förrän han var utfattig, o. det hjälpte inte, vad han tog sig för.

Se det fanns folke, som tontarna drog i från, o. de kunde arbeta o. slita. Men mycket som hörde, o. de blev ända utfattiga. Men jag tror de mätade dem på magot sätt - sen gick bort till närmastan o. drog från dem.

Och i kvällen fanns det tontar, o. de hjälpte möhra o. mala, men blev de då arga, kunde de ställa sig i kvämtjulet o. hålla igen. De var knappt alrs höga, men de var så starka, så det stod inte till att få hjulet ur fläcken, om de inte ville. Och då fick de mäta dem, så de släppte.

/forts./

(fort.)

Egna upplevelser.

En tontte har jag själv sett. Det var en gång vi kom från sävejömarken, jag var då en 16-17 å. Sunt var det på kvällen, o. vi hade kommit nöd för Vrigstads kyrka, då kom där en liten o. sprang över vägen alldeles framaför lasten, o. sen smet han in i en hög med pitprops där låg vid vägkanten. Och liten var han, inte en aln hög, o. stort längt ekägg hade han o. en liten foppluva på huvet.

¹¹
Egna upp-
levelser.

12

Död som gått igen.

Ktt folk, som inte har dött en naturlig
 död, kan gå igen, det troo jag. Oppo i Göteborg
 var det en, de trodde var förgedda. En gång var
 far min o. en liten därför, o. som de gick på
 hemväg, stannade den andre o. begynte tala, o.
 far min hörde var ord, han sa', men han
 såg ingen, han talte med sin talte den and-
 re om att det var han ifrån Göteborg, han ha-
 de snölt o. han såg honom levande för sig.

Död som
gått igen.

Prästfun utan skugga

Förn fanns det såna, som hade svartkonstköcker
 o. en sorts ekok fanns det, de kallte 'Vita funa'.
 En var det de kallte 'Jöse' på Jorsbygget, som hade
 en sän^{x)} annars var det mest präster, som hade o.
 kunde begagna dem.

En präst var det, han var uts o. gick en
 gång med sin hustra, o. det var på kvällen,
 men det var månligast, så det blev skuggor.
 Dåvar prästen gick, såg han bakåt, o. då fick
 han se, att det inte var nåin skugge efter
 hans fun, o. han undrade på vad det kunde
 betyda, för att det var nätot, som var, som det
 inte skulle, det förtog han.

/forts./

Prästfun
utan skugga

1/forts.

3051

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

14

Han ville förtäss ha det oppklaat, s. han
gick till en annan präst, s. den hade svartkonst-
bok. Han sa' till denne här prästen, att han skulle
komma till kyrkan en kväll, s. ta' sin hustra med
sig. Det det gjorde han, s. då manade prästen
fran det onda, s. där stod fram en b. & barn,
som hon hade fått, men sen tagit livet av.
Då förtog prästen, varför hans hustra inte
hade haft min skugge.

* ang. den 'svartkonstboken' kan upplyses, att
den säkerl. inte är någon svartkonstbok. Den
är tryckt 1732/est. uppgift, emå titelbladet saknas/
s. innehåller räd ang. bergsbruk o. gruvor, kungl.
förförinigar, de sista fr. år 1730, om hägnader
o. en del andra åtskilliga saker, samt åtskilliga
räd mot sjukdomar etc, vilka möj. har skaf-

Skriv endast på denna sida!

1/forts.

14

/forts./

3051

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15

fat boken manu av svartkonstbok. Förste
Kända ågaren är en inspektör på Nydala gård i
Nydala sn. Han gav den till en man på Horveryd
i Brästad, denne i sin tur till sonen Clas Törnros,
nu 88 år, som givit den till en god vän, Carl
Bjylander, Lannuafors, vilken nu äger den. För-
stet är den andre ågaren i ordningen.

Skriv endast på denna sida!

15.

Fa råll på drunknade.

För det näin som hade drunknat, o. det in-
te stog till att fa' råll på deras lik, skulle
de ta' en viter tupp i en båt o. ro ut på
sjön, där han drunknat. När de kommit mitt
over, där han låg, skulle tuppen gala.

Fa rått på
drunknade.

Lisa i Linnshult o. pigau.

Lisa i Linnshult i Gällaryds socken var en klok Kåring. Hon var det i Brästad som var med barn, o. hon ville veta, om det blev pojke eller flicka. Hon skickade dit sitt piga i fråga, o. hon skulle ha med sig en flaskan av hennes min, så skulle Lisa säga det.

Hon gick, men när hon var kommen utåt bygdena, fick hon lust att smaka på det som var i flaskan - hon visste väl inte vad det var. - o. gjorde så med. Men hon gjorde't bara en gång o. hände sen ut resten. Men så när hon hade gått en ^{bit} längre, tänkte hon, att det väl ända var till något p. di' gick därför nägra kor o. betade i en lege, o. den ena hon begynto just på o. pissa. Pigan

Skriv endast på denna sida!

[forts.]

Lisa i Linnshult o. pigau.

Horts/

3051

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

18

under med flaskan o. sen fick hon
korken kwickt på. När hon kom fram till Timus-
hult o. gav hennes flaskan tillade hon på huv-
udet o. sa': 'Din mäklor får en rödbrokets
spjidakalv, det kan du så te'a.' se hon var in-
te så dum dina i Timushult.

Skriv endast på denna sida!

18.

Bromleholms
Världens äldsta
Trägårdar
Förslag till
1938

Na 1281*

3051

grund lapph. Gustafsson
Bör. Hembygdsgesällen
född 1853, Vrigstads

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

19

Trollkahlen som åt upp Knallen.

Een gång var det en knalle, som var ute o.
sälde, s. så kom han o. ga' förbi en galgabac-
ke, s. där häng det en död i galgen, s. nya fina
stolar hade han på sig, o. det tyckte väl knal-
len var synd, att de skulle förfåras, så han
tog o. skulle dra av dem; men det gick inte.
så tog han s. högg av bens jämns med stövel-
skafflen s. tog både stolar o. ben med sig.

När det blev kväller tog han in på ett
ställe, s. han fick ligga i en drångstuga, s.
han la' sig där o. sovande. På stället där
hade den en ko, som skulle kälta, s. det gjor-
de hon på natten. Känt var det på matten,
så de bar in kälten i drångstugan, men
knallen märkte inget.

Skriv endast på denna sida!

I forts.

Trollkahlen
som åt upp
Knallen.

19.

3051

Horts.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

20

Frau paa natten kom kalven o. slickade
knallen i ausiktet, s. sin bolade det vil till,
o. knallen opp o. ut, han trodde förtäss, att
det spöökade. Han fick med sig sina pyngling-
ar, men glömde stövlarna.

På morgonen när bondens vakenade o.
skulle se till knallen o. kalven, var knallen
ju i väg, s. när de fick se stövlarna med
kona i, trodde de, att kalven hade åtit opp
knallen, s. att kona kona var kvar. Det var en
trollkalv, sa' de, s. de torde inte ha honom sén.

Skriv endast på denna sida!

20.

21

Den sista
avrättningen
i Wästra härad.

Den sista de avrättade i Wästra häd. var en ifrån Bringetofta, de kallte Hafsjögubben. Där var sao mycket folk samlat vid galgabacken - där ligger mellan Kornstad o. Lyngå kyrka i N. Djurö socken - så det var knappt, att fås se nät. Runt i kring stod det höga före, s. där var sao fullt av folk, att en knappt såg en grön fläck i dem. Sa kom bodeslen, det var en ifrån Stockholm. Han hade kommit nän dag innan, s. det stod knappt tio att ja uttologi åt honom - ingen ville ha honom. Han avrättade gubben, men var brugget fär, blev det liv i tråns. De drogade ner där i hundratals, s. en kunde undra över att de inte kerot både armar o. ben.

Sin nära luvt knappt var skilt från

Skriv endast på denna sida!

| foto. |

31

(forts.)

Småland
Västra
Högland
Mjölk 1938

3051 Prof. E. Johansson
B. & C. Klemm
Född 1863 i Högland

Kroppen på qubben, sprang där fram en
höper Kärningar med sina klutor o. skulle ta
blod i dem. Men det var inte en enda som fick
nånt blod, de fick slänga sina klutor på stäl-
let. De körde skulle de ta med sig hem; det
använde de blod av avrättade att kota skerwa
med. De droppades i vallen o. gav bama ^{det} sone
medicin.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

22

Gödelund
Walla
Västergötland
Vrigstad
Märta

3051

Märta Walla
Västergötland
Vrigstad
Född 1853 i Vrigstad

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

23

Skatten i Koppardammen.

På hörus ågor i Vrigstad socken ligger dös en damme, de kallas Koppardamnen. Där ligger en kista nersänkt, full av medel. Det ska vara vare rik, som har gjort sina pengar där, medan danskarerna gick förbi. I mina barndom var det en krektsvart hettade han, som skulle försöka få upp hemme. De sappade dammen, så mycket de kunde s. hade bara en liten litet kvart till botten, s. jay minns, hur de petade på hemme med långa stänger, som de brant ned i vattnet i äudaina. Sen skulle de dra upp ris-tau, men det fick los allt efters. typ-ta skulle de vana. Och de drog o. slet så de upp ur hället en stor so röd i gapet var

Skriv endast på denna sida!

först!

Skatten i
Koppardammen

23.

forts./

3051

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

24

hon, s. före henne sitt där en boklånges o.
hade en halv kaka bröd i näven, s. den tog han
o. torkade soa med inunder svansen, s. da°
räidde en av dem inte med all häcka men
utan skrattade till högt, s. da° gick kistan från
dem. Sen gick det inte längre förrän hon ke-
gav sig till en stor håla i lundsholm ejj, de
kallar henne hästa Torspa häl/torspa häl/, s. där
ligger hon än.

Magiska åtgärder, da' ko skulle kalva, o. Kalvat.

Hade de lett en ko till tjurs o. kow tillbaka med henne, la' de ett eggjärn, en buskakniv eller så, framför tröskeln, innan hon gick in i lagårn. Den där stod de o. tog emot henne med en räggula - det var, för att det skulle bli kalv av.

När hon sätter hade kalvat o. skulle släppas ut på bete, fick hon gå' över ett bygde med lite glöd s. ett eggjärn s. sikt, innan hon var riktigt ute, för att de inte skulle kunna förgöra henne.

da' ko skulle
kalva o.
Kalvat.

3051

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

26

Låsa bort sorkar, räffor o. myror.

Sorkar kunde de befalla bort, om de gick
för mäta husena. Och räffor brukte de också
landsförvisa. En som heter Rostedt i Westergård
han kan låsa bort myror. Han var en siger till
dem, att de skulle gå i s. han hade myror för-
ut intill byggningen, men de har gått nu.

Låsa bort
sorkar
räffor o.
myror.

Ganskana i Småland

Ganskana har gått genom Småland många
gånger s. gjort mycket skada.

En gång när de gick härigenom, kom
de upp till Hylletofta socken. Det var kväll
s. de delade upp sig i smäckor för att försöka få matlogi. Närvar var det som gick upp
till ett ställe, som heter Skallebygd. Där
var en, som hetade Blenda, s. hon gav dem
fulla, s. sen de hade sammant därför Kval-
len, slog hon ihjäl dem med en mangels-
kavla. Och det var inte en enda av dem,
som kom undan.

Ganskana
i Småland

Hylletofta.

28

Sin fortsalle de andre val oppåt landet
 åt Jönköpings-hället tru. Men de kom aldrig
 längre än lite hitom Teuhult. Där hade en de
 kallte hickel lättit bönderna hugga av träna i
 skogen nära vägen, så det var så de höll på att
 falla i kull. När sju danskar kom där på
 vägen, så begynto det o. braka, det ena trät
 efter det andra över vägen, o. de blev alldelens
 huvudöra danskarna o. svenskarna de gjor-
 de med varandra man av dem.

Men en av deras befälhavare var inte
 med. Han hade blivit efter nerat småländ
 manstans o. kom nu o. red ensam efter.
 Söndra han kom där oppåt, rusede bönder-
 fort.

Skriv endast på denna sida!

28

Horts.

3051

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

29

na fram o. tog honom till fångar. Han bad
dem för sitt liv o. gråt o. jämtrade sig värs,
men då var det en som sa': 'Hugg huvet av
gäsa så kacklas ho inte'. Och då hugg de
huvut av den också.

Skriv endast på denna sida!

29.

Smedsland
Hästtorp
Vrigstorp
Mjölby 1931

3051
M. G. A. phanor
Bör var Hemma i Vrigstorp
Gödö 1853 i Vrigstorp.

Kroke titain.

Det var en svaltäning, som reste mere i Skåne. Det var på den tiden då de släddes med skata, s. den tiden är inte långre tillbaka, än jag minns den. Han hade en skära med sig o. slädde av sig lite gräs vid vägkanten o. på åkrarna. Så glömde han skrävan en dag där i gräset, och när de kom o. fick se den, de sökte äkten där, blev de ändelös ifråv sig o. trodde det var ett färligt djur som ha- de slagit ner där. Och de kallade det 'Kroke titain!' så samlade de sig en dag en hel svärm för att förgöra 'Kroke titain', o. de stod där länge, tills det var en, som var djärv nog o. sprang fram o. la' till djuret med en lång pik,
(forts.)

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

30

Kroke
titain.

30

/forts./

sa° det for opp o. fløz dei i lufta o. slog
ner i aehn på en av dem, s. de blev sa° vett-
skramda alla o. sprang därifair s. sein var det
ingen som torde försöka ta' livet av 'Kroka kifferin'

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

31

3051 2651

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

32

Vätor.

Hade de ont av vätor, skulle de ta 'häl på
dem o. ta' blod ur dem på en lapp o. sen
skicka dem med en död i graven. Det hade jag
en syster som gjorde, o. hon blev bra.

Skriv endast på denna sida!

Vätor.

32.

Finsl.
Vrigslid

Recd. d. folklivsmed. 1931
3051

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

32

Den gryja kapteuns begravning.

På Spånga bodde det för många år sedan en kapten, s. han skulle va' bera riken den där. Han hade sina pengar i en dyna i sängen, s. när han sic dog. hade han gett befallning om att de skulle lägga den dynan i kistan, s. de gjorde så med.

Så skulle de begravva honom, s. ett stort begravningsfölje var det med, när de för till kyrkan. Men de var komna så långt som till kroa över ån, då stante hästarna för likvagnen, s. det stod inte till att få dem ur fläcken. Kusken var o. tog dem i bletslet, men det var lojn; de tog o. spände för andra o. des likadant.

Skriv endast på denna sida!

/ forts./

Den gryja kapteuns begravning.

33

(forts.)

3051

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kusken frågde de närmaste, om det hade
varit nåt särskilt med honom, innan han
dog. Det till slut kom det där fram, att han
hade tappat pengarna med sig i kistan. Det
de fick skriva av locket där o. ta bort dynan
s. sen kom de till kyrkan med honom
utan sät vidare.

34

Skriv endast på denna sida!

34.

3051

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

35

Påskveden.

Tio påsk skulle all veden va' huggen
före dygningaveckan, annars förlor kreaturerna
out i fotterna, sa' de.

Påskveden.

Skriv endast på denna sida!

35.

3051

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

36

Petter Katt

Petter Katt var en dag i slutet på februari.
Da' sa' de, att han kastade den 'hete stenen'.
Da' begynto det snällta underifrån också.

Petter Katt

Skriv endast på denna sida!

36.

Småland
Västervik
Mjöstad
mrs 1931

3051
Mjö. Kajsa Hasson
far: Georg Olofsson
föd. 1853 i Mjöstad

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

37

Tranan bär ljus i säng.

Tranan
bär ljus i
säng.

Värfundagen /vårfrudagen/ bär tranan ljus
i säng, d. v. s. det var så ljust den dagen, så
att en kunde lägga sig vid dagsljus på kvällen.

Tro ou omvar.

Med omvar kunde de stämma möte. Det
skulle de ta' en kniv o. rita en kriss med
o. sen sticka kniven i den. Sen var det ba-
ra att sätta ut ett klockslag, o. då kom or-
men, så det fräste, o. han gick på stjärten.
Men kom inte den, som hade satt möte,
så vok armen på honom så länge han
levde.

Sen var det, han satte möte med en
ou på bestämd tid. 'Kom du o. tag med
dig,' sa' han. 'Och på utsatt tid kom ormen
på stjärten, o. det var så det fräste o. en viter
hade han med sig. De sätter, att det föd-

(forts.)

3051

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

en vit orm i var kull. Den andre han
var där före s. hade 7 karlar med sig, men
det var nära, de hade sprungit, när de fick
se de bågge ormane, s. de hade gärning, in-
nan de fick död på dem.

Slog en en orm nära gång. skulle en alltid
grava ner den, för att inte flugor o. sänt skulle
ga på s. sin ge sig på människos fôda o.
förgifta dem. hade en slagit en orm med
en sten eller en påk, skulle en göra av med
den, för kom det någon o. rörde vid den,
så fick han utslag).

En var det de Kants Bröder, han tog or-
mar o. stoppade dem i fiskau s. hade dem
sin hemma s. aldrig var det någon, som hörde,
att han blev leiten.

(forts.)

Skriv endast på denna sida!

39

39.

Herr.

3051

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

40

Ett särskilt slags ormar är daggormar, /dåg-
orma/ s. det har jag själv sett en nere vid
brundhohnen. Han var stor, ett par faunars längd
& väl en fot bred, s. han var av kava larver
med stora ögon. Vi försökte hugga sönder ho-
nom men han körde samman igen. Det enda
såll en kan förgöra en sitt på, är att brän-
na upp honom.

Om det sen gick vägg berfota på ett ställe,
då en daggorm hade kryptit, skulle kven rulla
na på honom.

Skriv endast på denna sida!

Yo.